

CZŁOWIEK DLA CZŁOWIEKA BRATEM

A tak to się zaczęło...

Małe co nieco o władzy

pierwsze lata we wspomnieniach

Azymut - integracja

50 - lecie szkoły i 20 - lecie integracji

Nasi - Znani - Sławni

Warto zagrać

Warto przeczytać

Aktualności

A tak to się zaczęło...

Szkoła Podstawowa nr 32 powstała 2 lutego 1964 roku w dzielnicy Kołminek. Nową placówkę uruchomiono w tej części Lublina, bo w rozwijającej się dzielnicy domków jednorodzinnych brakowało szkoły podstawowej, a działająca w dzielnicy od okresu międzywojennego Szkoła Podstawowa nr 15 nie była w stanie zaspokoić rosnących potrzeb.

POCZĄTKI I CDN. POD BERLEM

Nową szkołę, której nadano imię Ludwika Czugały, organizował w pierwszych latach jej istnienia, a także nią kierował pan Piotr Tchórzewski, z którym współpracowała grupa pierwszych nauczycieli. 18 lutego 1964 roku swoją działalność rozpoczęły świetlica oraz stołówka. Pierwszą kierowniczką świetlicy została pani Wiesława Godula, a wychowawczynią – pani Maria Wójcik, choć na początku wychowawczyni często się zmieniały. 2 lutego lub według innych źródeł 15 lutego 1969 roku szkole został przekazany sztandar.

Do 2015 roku Szkołą Podstawową nr 32 kierowało pięciu dyrektorów: pan Piotr Tchórzewski, pani Janina Kowalczyk, pani Teresa Zaborska, pani Ewa Jezierska-Serafin i od września 2014 roku pani Ewa Joanna Gęca. Pomagało im w tym czasie sześć osób pełniących funkcje wicedyrektorów: pani Janina Kowalczyk, pani Krystyna Rodak, pani Ewa Pilorz, pani Maryla Lorenc, pani Bożena Kulesza oraz pani Agnieszka Iwaszko. Różnych przedmiotów uczyło do tej pory ponad 50 nauczycieli. Poza przedmiotami, które znajdują się dzisiaj w programie szkoły podstawowej, np. język polski, matematyka, historia, czy język angielski, uczono także innych, np. geografii, fizyki, chemii czy języka rosyjskiego. Część z nich zniknęła ze szkoły podstawowej po kolejnej reformie szkolnictwa pod koniec lat 90-tych. W dużej części po reformie systemu oświaty w Polsce przeprowadzonej w 1999

lat 90-tych. W dużej części po reformie systemu oświaty w Polsce przeprowadzonej w 1999 roku wraz ze skróceniem szkoły podstawowej z ośmiu do sześciu lat znalazły się one w programie gimnazjum, utworzonego głównie w miejsce dawnych klas VII i VIII.

BYLIŚMY PIONIERAMI

Bardzo ważnym momentem w historii Szkoły Podstawowej nr 32 w Lublinie było utworzenie 1 września 1994 roku pierwszego oddziału integracyjnego, czego pomysłodawczynią była ówczesna pani dyrektor – Teresa Ewa Jezierska-Serafin. Założeniem klasy integracyjnej było ograniczenie liczby znajdujących się w nim uczniów (ich liczba nie przekraczała 15 osób), z jednoczesnym zwiększeniem liczby pracujących w nim nauczycieli, a wszystko z myślą o uczniach o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Szkoła Podstawowa nr 32 była pierwszą w Polsce placówką oświatową z oddziałami integracyjnymi. Zasady organizacyjne dla tego typu szkół wyszukiwała w obowiązujących przepisach pani Teresa Ewa Jezierska-Serafin. Pierwszą nauczycielką uczącą w oddziale integracyjnym była pani Krystyna Rodak, której powierzono tę funkcję z powodu ogromnego doświadczenia zawodowego. Wśród uczniów słynęła również z silnego głosu. Na jej lekcje przyjeżdżali nauczyciele z całego Lublina, by zdobywać praktykę w prowadzeniu zajęć w klasach integracyjnych.

NOWE IMIĘ – NOWA MISJA

Szkoła Podstawowa nr 32 nosiła w pierwszych 25 latach swego istnienia imię Ludwika Czugały. Osoba patrona wiązała się jednak jednoznacznie z dramatycznymi wydarzeniami politycznymi, które miały miejsce w Polsce w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku. W okresie zmian zachodzących w naszym kraju w 1989 roku doszło do usunięcia jego nazwiska z nazwy szkoły. Przez następne 10 lat nie posiadała ona żadnego patrona. Dopiero 9 czerwca 1999 roku, po rocznych staraniach szkole nadano imię Pamięci Majdanka. Nadanie nowego imienia wiązało się ściśle z lokalizacją szkoły, która znajduje się na terenie byłego hitlerowskiego obozu koncentracyjnego oraz lokalną tradycją, a data nadania imienia nawiązywała do rocznicy wizyty na terenie Majdanka papieża Jana Pawła II w czerwcu 1987 roku, w czasie jego pielgrzymki do Polski. W czasie wizyty na terenie byłego obozu koncentracyjnego Ojciec Święty wypowiedział słowa, które zostały wpisane w logo Szkoły Podstawowej nr 32: „Niech pamiętają wszyscy, niech to będzie memento dla wszystkich pokoleń, że człowiek nie może stać się dla człowieka katem, musi pozostać dla człowieka bratem”. Nowe imię szkoły także budziło kontrowersje, zaś ze zmianą imienia wiązały się również inne zmiany. Zmieniono sztandar, hymn i misję szkoły. Odbyło się wiele spotkań z byłymi więźniami obozu na Majdanku, między innymi z panią Wandą Ossocką, pielęgniarką, żołnierzem Armii Krajowej i autorką książki pt. „Przeżyłam”, która odwiedziła naszą szkołę 23 września 1999 roku, panem Franciszkiem Brzezińskim z Żytomierza, żołnierzem września 1939 roku, więźniem obozu na Majdanku i łagrów stalinowskich, który był w szkole 13 września 1999 roku, a także panią Stanisławą Kruszewską, więźniarką obozu na Majdanku. W naszej szkole był też arcybiskup Józef Życiński, a w kwietniu 1999 roku otrzymaliśmy błogosławieństwo od papieża Jana Pawła II. Mimo upływu lat i zmian zachodzących w szkole pozostaje ona miejscem przyjaznym dla uczniów, posiadającym własną, miłą atmosferę.

Na podstawie rozmów z panią Teresą Ewą Jezierską-Serafin, panią Krystyną Rodak, oraz panią Janiną Barbarą Tchórzewską opracowała Iga Chachaj kl.6d

Pierwsze lata we wspomnieniach

50 lat szkoły i 20 lat integracji

Janina Barbara Tchórzewska – nauczyciel fizyki i chemii w latach 1964 – 1993, wieloletni wychowawca klas starszych, kierownik wycieczek szkolnych, opiekun laureatów konkursów przedmiotowych z fizyki. Kto o szkole może wiedzieć więcej?

A.T.: W którym roku została otwarta nasza szkoła i skąd prowadzono nabór dzieci?

J.T.: Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie, która ówczesnie nosiła imię Ludwika Czugały, została otwarta w lutym 1964 r. Przeszły do niej dzieci z innych sąsiednich szkół: nr 15 i nr 33 razem z wieloma nauczycielami. Pierwszym dyrektorem szkoły był Pan Piotr Tchórzewski.

Piotr Tchórzewski

A.T.: Ile było klas i jakich przedmiotów nauczano?

J.T.: W pierwszych latach była to szkoła siedmioklasowa, przeważnie tworzone po trzy oddziały z każdego rocznika. Później, w wyniku reformy oświaty, stała się szkołą ośmioklasową, aż do roku ok. 2001, kiedy liczbę klas zmniejszono do sześciu roczników. W okresie budowy osiedla Felin szkoła przejęła obowiązki szkoły rejonowej dla tego osiedla. Dzieci były dowożone autobusami i były to lata z największą liczbą uczniów w szkole. Nauka odbywała się w poszczególnych gabinetach, które później nazwano „klasami”, według ich przeznaczenia do danych przedmiotów. Uczono języka polskiego, matematyki, historii, wychowania plastycznego, zajęć technicznych, odbywały się lekcje wychowania fizycznego na świeżym powietrzu i w sali gimnastycznej. Znany obecnie przedmiot „przyroda” był rozdzielony na odrębne przedmioty: fizykę, geografie, biologię i chemię. W szkole uczono jednego języka obcego, którym był język rosyjski. Dopiero w latach 80-tych wprowadzono do nauki drugi język obcy – angielski.

A.T.: Jakie były zajęcia pozaszkolne?

J.T.: Było bardzo dużo kół zainteresowań, praktycznie z każdego przedmiotu oraz wiele stałych zajęć sportowych. Przykładowo można wymienić koła: recytatorskie, historyczne, fizyczne, chemiczne, Szkolny Klub Sportowy, itp.

A.T.: Jak wyglądały szkolne wycieczki i inne imprezy?

J.T.: Każdego roku dla każdej klasy były organizowane wycieczki zarówno po regionie, jak też do dalszych terenów Polski. Młodsze klasy miały wycieczki jednodniowe, a starsze – wielodniowe, nawet 3 – 4 dniowe. W tamtych czasach szkoła organizowała bardzo dużo imprez ideologicznych w formie akademii i apeli związanych z ówczesnym systemem politycznym, ale odbywały się również normalne zabawy noworoczne i bale na zakończenie roku szkolnego.

A.T.: Jak układała się współpraca z nauczycielami i uczniami?

J.T.: Współpraca między gronem pedagogicznym a uczniami układała się bardzo dobrze. Większość nauczycieli była bardzo młoda, często bezpośrednio po zakończeniu studiów i doskonale rozumiała potrzeby uczniów.

A.T.: Jaki był układ sal i pomieszczeń?

J.T.: Najczęściej zmieniano siedzibę pokoju nauczycielskiego, przez pewien czas były nawet utworzone dwa odrębnie. Najdłużej znajdował się on obok sali nr 14, w której uczono biologii. Charakterystyczną, jedną z największych w szkole była sala nr 22 – fizyczno – chemiczna, przy której znajdował się schowek zarówno na preparaty do lekcji chemii, jak też na pomoce do doświadczeń fizycznych. Uczniowie nie mieli tam wstępu bez nauczyciela. Sala ta była wyposażona w stoły do przeprowadzania doświadczeń fizycznych i chemicznych, do każdego z nich była doprowadzona instalacja elektryczna oraz gazowa. Parter szkoły zajmo-

wały klasy najmłodszych roczników, świetlica i biblioteka szkolna, tak jak dziś. Przy sali nr 22 znajdował się oblegany podczas przerw sklepik szkolny, w którym można było kupić wyłącznie pączki.

A.T.: Jak wyglądało otoczenie szkoły?

J.T.: Szkoła była otoczona trawnikami, na których zasadzono jarzębiny od strony ulicy Tetmajera i topole włoskie od strony boiska. Wszystkie boiska, w tym do piłki koszykowej, siatkowej i nożnej były ziemne. Wzdłuż boiska do piłki nożnej była bieżnia i skrzynia z piachem do skoków w dal. Od przodu był plac zabaw dla najmłodszych dzieci z huśtawkami, liną do wspinania, drabinkami. Dopiero po kilkunastu latach wyasfaltowano boiska do piłki nożnej i koszykowej. Zimą na boisku ziemnym, a później asfaltowym, na całej powierzchni wylewano lodowisko, które służyło mieszkańcom całej dzielnicy.

A.T.: Dziękuję bardzo za miłe wspomnienia.

Wspomnień wysłuchała wnuczka, Agnieszka Tchórzewska z klasy VI D

Janina Kowalczyk

Małe co nieco o władzy

Nasza szkoła została założona w 1964. Przez ten czas kierowało nią 5 dyrektorów o różnorodnych profesjach nauczycielskich:

- ♦ Pan Piotr Tchórzewski objął tę posadę w 1964 roku. Z wykształcenia był nauczycielem matematyki.
- ♦ Pani Janina Kowalczyk była nauczycielką języka polskiego w naszej szkole. Kierowała szkołą do 1985 roku.
- ♦ Teresa Zaborska to nauczycielka chemii. Piastowała posadę dyrektora w 1985 – 1991 r.
- ♦ Teresa Ewa Jezierska jest z wykształcenia historykiem. Była inicjatorką integracji w naszej szkole, którą kierowała przez 24 lata.

Obecnym dyrektorem szkoły jest Ewa Joanna Gęca, która przez wiele lat była nauczycielką klas młodszych.

Przygotowała: Agnieszka Pochroń kl. 6c

Azymut - integracja

Już od przeszło 21 lat w naszej szkole prowadzone są klasy integracyjne. Pierwszy oddział integracyjny powstał 1 września 1994 roku, a jego założycielką była ówczesna pani dyrektor Ewa Jezierska.

Ustalała ona reguły i zasady, dzięki którym takie klasy mogły być prowadzone. Przy zakładaniu klas integracyjnych należało pamiętać, że w klasie powinno być mniej uczniów, a za to więcej nauczycieli. Dlatego też pierwsza taka klasa liczyła zaledwie 15-stu uczniów. Przy wyborze odpowiedniej nauczycielki uwzględniano jej doświadczenie w pracy z dziećmi oraz mocny, donośny głos, który był potrzebny ze względu na to, że do klasy uczęszczało dwoje dzieci niedosłyszających. Kryteria te spełniała pani Krystyna Rodak, dlatego to właśnie ona została pierwszą nauczycielką w klasie integracyjnej. Wśród piętnastu uczniów w pierwszej klasie integracyjnej znajdowali się uczniowie z głębokim niedosłuchem, zespołem Downa, porażeniem mózgowym oraz z niepełnosprawnością ruchową i intelektualną. Dzięki powo-

łaniu klasy integracyjnej zaczęły przybywać do nas dzieci z całego Lublina, które chciały zostać naszymi uczniami, a nasza szkoła stała się wzorem dla innych szkół, w których z czasem również

powstawały oddziały integracyjne. Druga klasa integracyjna powstała w 1995 roku. Nauczycielem i wychowawcą tej klasy była pani Zofia Kowalczyk. Od roku 2000 w klasie pracowało już dwóch nauczycieli: nauczyciel wiodący – pani Zofia Kowalczyk oraz nauczyciel wspomagający – pani Grażyna Szalast. To te panie wypracowały wzorec współpracy kształcenia integracyjnego. W 2002 roku nasza szkoła uzyskała tytuł „Lidera Integracji” za szczególne osiągnięcia z zakresie wychowania dzieci o specjalnych potrzebach.

Opracowała: Iga Malinowska kl.6c

Nasi - Znani - Sławni

Urszula Kasprzak to piosenkarka znana całej Polsce, ale i na świecie jako „Urszula”. W latach 80-tych utwory wokalistki królowały na szczytach list przebojów. Nawet dziś każdy potrafi zanucić „Dmuchałce, latawce, wiatr”. Jest autorką piosenek, które stały się hitami. Wstąpiła w progi naszej szkoły w 1965 roku, w rok po oficjalnym jej otwarciu, zaś zakończyła edukację na poziomie szkoły podstawowej w 1973 roku. Urszula często występowała na apelach zachwycając wszystkich swoim niezwykłym talentem i pasją, jaką było śpiewanie. Uczyła się dobrze.

Mariusz Zadura to urodzony w roku 1962 w Lublinie pieśniarz poezji śpiewanej. Był uczniem naszej szkoły w latach 1969-1977. To laureat Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie w roku 1987. Jest autorem tekstów piosenek i muzyki. Nagrał kilka płyt. Jedną, z udziałem swojego przyjaciela o tytule „Chory na wyobraźnię”. Jest znanym specjalistą chorób serca. Obecnie mieszka w Niemczech i tam też pracuje. Swoje wielkie osiągnięcia w karierze zawdzięcza wytrwałości, ambicji i nauce.

Opracowała: Zuza Kowalczyk kl. 6d

Warto przeczytać

GARRY KILWORTH „DOM OBIECANY”

**Książka opisuje przygody myszy, zwanej Handlarzem, której głosy przodków nakazały wyruszyć do tajemniczej krai-
ny zwanej Dom. Spotyka tam różne dziwne i zaskakujące po-
stacie, a także walczące ze sobą plemiona myszy.**

Pojawienie się Handlarza w domu powoduje wiele kluczo-
wych dla książki zdarzeń, staje się on znany w całym domu. My-
szy muszą pokonywać wiele przeszkód, aby przeżyć i zdobyć po-
żywienie. Jedynym plemieniem, któremu go nie brakuje jest Dzi-
kie Plemię, zamieszkujące spizamię. Dowodzi nim Grom-
zła i pewni czytelnikom dużo wrażeń. Książka wydana została przez
gburowata mysz, znana ze swej waleczności. Za jego rządów nikt
nie zdobył spizami.

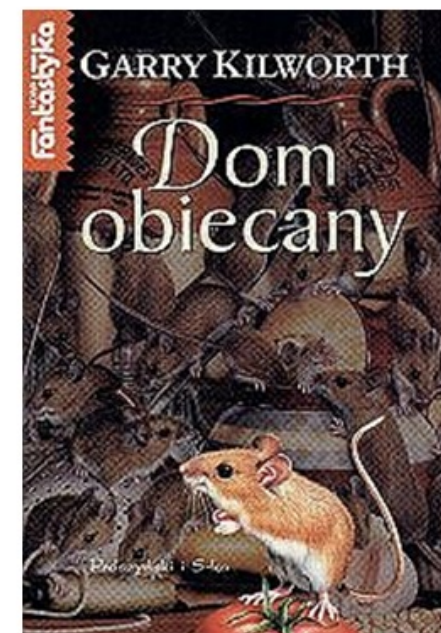
Myszom coraz bardziej doskwiera głód, więc w końcu na
naradzie plemion postanawiają przepędzić „golców” tzn. ludzi z
domu. Wiele ich działań kończy się niepowodzeniem, aż w końcu
Ułg Beg- prastara mysz mieszkająca w ogrodzie, doradza, aby
„golców” przestraszyć. Po kilku próbach plan powodzi się i
„golcy” opuszczają dom. Przez krótki czas myszy cieszą się
ogromnymi ilościami jedzenia. Lecz pewnego zimowego dnia do
domu wchodzi grupa „golców” i wszystko zabiera. Myszy zostają
same w pustym domu. Zaczyna się ogromny głód. Na dodatek do
domu włamują się chuligani i wszystko niszczą. Dom staje się
miejscem głodu i cierpienia. Wiele myszy umiera, a do domu do-
staje się zimno.

Myszy wyruszają w poszukiwaniu nowego miejsca do za-
mieszkania, a przewodzi im Handlarz. Po pokonaniu wielu prze-

szkód myszy docierają do upragnionego celu. Jedzenia jest dla
wszystkich pod dostatkiem, a w środku nie ma wrogich plemion.

Po doprowadzeniu innych do Domu Obiecanego” Handlarz opusz-
cza innych i wraca do swojego ukochanego Domu-Żywopłotu.

Książka bardzo mi się podobała i polecam ją gorąco wszyst-
kim fanom fantastyki. Jest bardzo wciągająca i czyta ją się z zapar-
tym tchem. Mamy tu dużo zwrotów akcji i niespodziewanych
przygód. Autor stosuje bogate opisy i obdarza postacie różnymi
charakterami. Minusem są używane czasami wulgaryzmy. Myślę
jednak, że mogą ją już czytać dzieci w wieku dziewięciu lat. Za-
zła i pewni czytelnikom dużo wrażeń. Książka wydana została przez
wydawnictwo „Pruszyński i S-ka” i należy do serii gazetowej
„Nowa Fantastyka”.

Opracował: Michał Krzywicki kl. 6d

Warto zagrać

Wątek fabularny gry został oparty na niemieckim serialu telewizyjnym „Kobra - oddział specjalny”. Gracz zajmuje się rozwiązywaniem spraw śledczych.

Crash Time II to komputerowa gra akcji z serii Crash Time stworzona przez niemiecką firmę Syntetic. Wydana została 27 listopada 2008 roku przez RTL Interactive na PC i Xbox.

Warto dodać, iż w świecie gry ukryto wiele bonusowych przedmiotów, których odnajdywanie jest odpowiednio premiowane. Życzę wielu wrażeń fanom tego typu gier i zachęcam nowych graczy- moim zdaniem warto.

Opracował: Kuba Wagner kl. 6d

Kampania dla pojedynczego gracza zawiera ponad pięćdziesiąt misji. Gracz zajmuje się między innymi ściganiem niebezpiecznych szaleńców czy uczestników nielegalnych wyścigów. W każdej misji gracz ma do wykorzystania jeden samochód. W Crash Time II zawarto około 30 samochodów. Są to pojawiające się w kilku wersjach radiowozy, m.in. auta cywilne, sedany, SUV-y. W grze można dostrzec ciężarówki, gokarty czy tuningowane samochody sportowe. Auta zawarte w grze nie są licencjonowane.

Aktualności

KONCERT NA ZAMKU LUBELSKIM

31 marca klasy 4c, 5c i 5d wybrały się na koncert muzyki pasyjnej na Zamku Lubelskim. Wprowadzeniem była prezentacja obrazów z różnych epok o podobnej tematyce, a przedstawiały one kolejne etapy Wielkiego Tygodnia. Następnie wysłuchaliśmy koncertu w wykonaniu Chóru Filharmonii im. H. Wieniawskiego „Lutnia Lubelska” pod dyktando pani Elżbiety Krzemińskiej, którego utwory pasyjne wzbogacone zostały recytacją wierszy księdza Jana Twardowskiego. Choć była to muzyka trudna, koncert bardzo nam się podobał.

KOLOROWY ŚWIAT BAŚNI

30 marca 2015 r. odbyła się kolejna edycja konkursu „Kolorowy Świat Baśni”. Zadaniem klas czwartych było przygotowanie inscenizacji wylosowanej wcześniej baśni Bruno Ferrero.

Klasa 4a przygotowała baśń „Najpiękniejsze serce”.

Klasa 4b przygotowała baśń „Jak sól”.

Klasa 4c przygotowała „Bajkę o uczuciach”

Natomiast klasa 4d przygotowała baśń „Błękitne Kamienie”

Konkurs odbył się na sali gimnastycznej. Jury oceniało dobór aktorów, kostiumy, rekwizyty i dykcję oraz interpretację utworu.

- ⇒ 1 miejsce zajęła klasa 4d.
- ⇒ 2 miejsce zajęły klasy 4a i 4b.
- ⇒ 3 miejsce zajęła klasa 4c.

KIERMASZ WIELKANOCNY

Przed świętami wielkanocnymi wychowankowie świetlicy wraz z opiekunami przygotowali kiermasz, którego tematem przewodnim była Wielkanoc. Dzieci sprzedawały przepiękne, własnoręcznie robione ozdoby wielkanocne. Można było kupić, np. baranki oraz przepiękne pisanki.

Przygotowała: Natalia Mazur kl. 5c

SPORTOWI WAŻNIACY

27 i 28 kwietnia byliśmy świadkami bardzo ważnego wydarzenia sportowego. Nasza szkoła była organizatorem rozgrywek eliminacyjnych Igrzysk Młodzieży Szkolnej Miasta Lublin 2014/2015 w mini-piłce nożnej dziewcząt i chłopców. Wszystko rozgrywało się na naszych oczach, a właściwie na naszych pięknych i nowych boiskach szkolnych. A wyniki ... nie rozczarowały nas oczywiście. Dziewczyny zakwalifikowały się do finału, a chłopcy do 1/8 finału, który będzie miał miejsce w maju. Gratulujemy i błagamy o jeszcze!!!